

24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

† Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱεροῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἴσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^u θ̄ θ̄
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα ^u σι ζω ην χα ρι σα α με νος ^Δ ^u
ἕτερον

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^u θ̄ θ̄
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοι οις μνη μα α σι ^π ⁹ ζω ην χα ρι σα α με
νος ^Δ ^u

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρις ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγωνυτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η', καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς στ' [ἢ εἰς δ' καὶ δ'].

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

ὦδὴ α'

να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα

οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κ α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
 τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
 Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον
 τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α
 α δο ον τες

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
 γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
 δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γε ρται ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος

Εἶτα τῆς Θεοτόκου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς:
Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυν πη γαισαιμοι Παρ θε νε Θε ο το κε πη
γη χα α ριν δι δα σα λο ο γα ως α νυ
μνη σω σα πη γην την βλυ στα νσανζω ην και
χα α ριν πι στοις συ γαρ ε ενυ πο στα τον Λο γον ε
πη η γα α σας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ια τρει ον υ περ φυ σιν ο να ος σα σε μνη
δει ει κνυ ται πα σι Κο ο ρη εκ γαρ θα να τσ
προ φα νης τς προ στρε χον τας πι στς σα φω ως α
νι στα και πα α σι ι την αφθονον α να βλυ ζει
γλυ κυ υ τη η τα

Δόξα.

Κα ταρ ρε εις ου ρα νο θεν α κε νω τως η
μιν χα α ρι τας ον τως μο ο νη τον γαρ τυ
φλωτ τον τα ποι εις α να βλε πειν προς το φως βορ

βο ο ρω και νω φω νη η σα α σα α νωθεν
περ εν νοιαντω Λε ε ο ον τι

Καὶ νῦν.

Η κοι νη φι λο τι μι α τς βρο τει ου σεμ
νη Χαι αι ρε Μα ρι α Χαι αι ρε ο γαρ των
ο λων ποι η της ε πι σοι ως περ στα γων κα
τε ε βη σα φως Πη γη ην σε ε α θα να τον
να δει ξαςθε ο ο νυ υμ φε

Καταβασία.

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χαρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορειτικον

X Πα
ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τηςας και τοις εν τοις μνημασι ζω

ην χαρι σα α με ε νος Πα

A
να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.
ὠδὴ γ'

Δ
ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α

γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαντος Χρι στου εν

ω στερε ου ου με ε θα (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νυν πανταπεπληρωται φωτος σου ρα νος τε και
γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω
γουν πα σα κτι ι σις την ε γερσιν Χρι στου εν η
ε στε ρε ε ω ω ται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η μερον α να σταν τι σοι συ νε σταυ ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξασον Σω τηρ εν τη
βα σι λει ει α α σου

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φω τει νον σε α γι ον να ον τδ Δε σπο τδ
των ο λων Κο ο ρη ε πι στα μαι και α φθαρ
σι ας πη γην το υ υ δωρ προ ρρε ουσαν Χρι στον
εξ ου πο τι ζο ο με ε θα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οσην χα ριν Δε σποινα Πη γη Αυ το κρα το ρι

δι δως ου ου ρων την προ ο δον ε πε χο με
 νην δει νως τσ λι ι θσ υ πο στα σιν φρι κτην τω
 υ δα τι λυ υ σα α σαν

Δόξα.

Ρ ε ει χα ρις αφ θονος εκ σθ θε ο το κε Παρ
 θε νε χυ υ δην πη γα ζσ σα χω λοι σκιρ τω
 σιν εν σοι λε πρω ων κα θα ρι ζε ται πλη θυς και
 δαι μονες πνι ι γο ον ται

Καὶ νῦν.

Ο λοις νε μεις ι α σιν πι στοις βα σι λευ σι δη
 μο ταις και πε ε νη σιν αρ χου σι πτω χοις πλσ
 σι οις κοι νως το υ υ δωρ προ χε ου σα Πη γη
 α ποι κιλον φα αρμα α κον

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν

ω στερε ου ου με ε θα

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγίορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, χύμα.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθειγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις

εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Εἶτα, Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Την α ε ε να ον κρη η νην και ζω η ραν
την πη γα α ζσ αν ρει ει θρα θει αν Πη γην συμ
φω ω νως αι νε σω μεν οι την χα ριν αι τσ με νοι
καθ ε καστην βου υ ει και γαρ τα ι α μα τα
πο τα μων τα ρευ μα τα δει κνυ σα ε λα χιστα ο θεν
κα τα χρε ος προ σι ον τες εν πο ο θω
στω ως α ρυ σω με θα εκ Πη γης α νε ξαν τλη τον
ρω σιν ον τως α α θα να τον δρο σι ζσ αν
σα φως των ευ σε βων τας καρ δι ασ και χει λε σιν
εκ βο ο η σω μεν συ ει ει των πι στων το
πα ρα μν υ θι ι ον

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος ᾠδῆς Πα φ

ᾠδῆ δ'

Επι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ

βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφορον αγ γελον δι α πρυσι ως λε γοντα ση με
 ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
 στος ως παν το δυ υ να α μος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Α ρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαν την παρ θε νευ
 ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
 μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
 κη λι δος το η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
 ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ω ς ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
 η μιν στε φανος χρη στος ε κου σι ι ως υ περ
 παν των τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
 αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
 συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο θε ο πα τρω μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι
βω του η λα το σκι ρ των ο λα ος δε του Θε ου
ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων
τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμῶς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υ περ την ψαμ μον α λη θως και τας στα γο νας υ
ε των πε φυ κε Παρ θε νε τα πλη η θη της πη
γησ των ερ γων σα α κα τα παυσ τως ρε ον τα α πα
σαν ε πι χθο να πλσ σι ι ως παν τα νο σθ ον τα δει
νωσ τα χος ι ω ω με ε να

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κ α τα σχε θεν τα γυ ναι κος υ πο καρ κι νσ τον
μα ζον υ δω ρε πι χει ται Παρ θε ε νε της Πη γης
σθ Δεσ ποι να και πα ραν τι κα πε παν ται πα θη θα να
τη φο ρα τω ρει ει θρω και ο καρ κι ι νος ορ θα

βαι νειν ε γνω ω ρι ι σεν

Δόξα.

A κα τα νο η τον εν σοι και υ περ φυ σιν το
πρα χθεν ε νε στι σα φως Θε ο το ο κε το γαρ
υ δωρ γι νε ται το της Πη γης σι α μα νο σων
θα να τη φο ρων ε ναν τι ι ον ο περ η φυ υ
σις σα φως οι δενου δε ε πο ο τε

Καὶ νῦν.

A ει θανα τοι με ο εχ θρος ταις ε νη δο νοις
προ σβο λαις Δεσ ποι να Πη γη Θε ο το ο κε μη πα
ρι δης προ φθασον η τα χι νη βο η θει α τς τς
δε των πα γι δων με λυ υ τρς ι να υ μνω ω σε α
ει την πο λυ υ μνη η τον

Καταβασία.

E πι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με

ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
 στος ως παν το δυ υ να α μος

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

X^{Πα} ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ᾠδὴ ε΄. Τῆς ἑορτῆς.

O ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν

τι μου ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Την α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
 Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
 προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
 πο δι Πα σχα κρο τῶν τεσ αι ω ω νι ι ον

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Προ σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
 τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω και
 συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι Πα
 σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λα λθ με να Κο ρη Παρ θε ε νε τα της
 Πη γης σῶ τω ο ον τι τε ρα στι α κα τα πλη ητ τει

των βρο των δι α νοιαν υ περ γαρ φυ σιν πε φυ κε

παν τας πι στως α γι α α ζο ον τα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ι στο ρη σε πο κος το Μα αν να και Σι λω

αμ και η πε ετραπη γα α ζα σα Σο λο μων τος

η στο α την χα ριν ος τα Ι ορ δα νει α να

μα τα και η πη γη Σα μα ρει ει τι ι δος

Δόξα.

Σ τα γο νες ος Κο ρη Παρ θε ε νε αι της Πη

γης και νε κρο ον α νε ζω ω σαν υ περ λο ο γον το

πραχ θεν και εν νοιαν τα σα γαρ παν τα Πα να γνε λο

γοννι κα τοναν θρω ω πι ι νον

Καὶ νῦν.

Τ α πα θη μς Κο ρη ι α α σαις της αι μορ

ροι ας πη γη ην η ξη ρα να σα και το ρι γος της

φλο γος την α να ψιν και εκ τι κην δι α θε σιν

ου ρων δε σμα και γα στρο ορ ροι οι αν

Καταβασία.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμὴν.

ᾠδὴ Γ'. Τῆς ἐορτῆς.

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φ υ λα ξας τα ση μαντρα σω α Χρι στε
ξη γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου
μη η λυ μη να μενος εν τω το κω σθ και α
νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σ ω τερμου το ζων τε και α θυτον ι ε ρει ει
ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας πα γ γε νη
τον Α δαμ α να στα ας εκ του τα φου

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ι λο γοι τς Λο γος ον τως πη γην α

νυ μνθ σι σα Α γνη της σο φιας βυ θο ον γαρ ὡς υ
περ λο ο γον γεν νας τον κρε μα σαν τα εν αι θε ρι
τας ρο ασ και την γη ην ε πι υ δωρ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υψηλ θες την των κλι μα κων φο ραν α πει
λθ σαν συντρι βην τες ε κει σε ζω γρα α φης ω πανα
γι ι α Πη γη δια σω σα σα και λα ον υ
πο σει σμ πε πτω κο ο τος τδ δο μθ

Δόξα.

Τας μη τρας α γο νης στει ρω σει το πριν δι
α λυ εις εμ φα νωσ της Πη γης σθ το ρει ει θρω και γαρ
ως τε ε ξα σα συ παρ θε νευ ου σα τον Δε σπο την
τδ παν τος και τδς το ο κης βρα βευ εις

Καὶ νῦν.

Ου λο γος ου νης ου δε γλωτ τα τον σον ε
ξι σχυ ου σιν Α γνη το κε τον ευ φη μη η σαι αλλ α
σθε νου ου σιν εν σοι και ε λεγ χεται φι λο σο φων

το σεμ νον και ρη το ορωνκομ ψο της

Καταβασία.

Κα τηλ θες εν τοις κατω τα τοις της γης και

συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε

δη με ενων χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

Ι ω νας εξα νε εστης του τα φου

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τηςας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Παην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἐξ ἀκενώτου σου Πηγῆς Θεοχαρίτωτε, ἐπιβραβεύεις μοι πηγάζουσα τὰνάματα, ἀενάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον· τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε δροσίξειν με σῆ χάριτι· ἵνα κράζω σοι· * Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ τεκοῦσα ἀρρήτως, Πατὴρ τὸν προαιώνιον Λόγον, πλάτυνόν μου τὸ στόμα Σεμνή, συνεισφέρουσά με πρὸς τὸν σὸν ἔπαινον, ὡς ἂν ἀνευφημήσω σε, κραυγάζων τῇ Πηγῇ σου ταῦτα·

Χαῖρε πηγῆ, χαρμονῆς ἀλήκτου·

χαῖρε ῥοή, καλλονῆς ἀρρήτου.

Χαῖρε, νοσημάτων παντοίων κατάλυσις·

χαῖρε, παθημάτων ποικίλων κατάκλυσις.

Χαῖρε ῥεῖθρον διειδέστατον, ὑγιάζον τοὺς πιστούς·

χαῖρε ὕδωρ χαριέστατον, τοῖς νοσοῦσι πολλαπλῶς.

Χαῖρε νᾶμα σοφίας, ἀγνωσίαν ἐξαῖρον·

χαῖρε κρᾶμα καρδίας, ἀμβροσίαν προῤῥέον.

Χαῖρε κρατὴρ τοῦ μάννα ζωήρῳτε·

χαῖρε λουτὴρ καὶ νέκταρ θεόρρευστε.

Χαῖρε, πορθμὸν ἀσθενείας δεικνῦσα·

χαῖρε, φλογμὸν ἀρρώστιας σβεννῦσα.

* Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ὁσίας Ἐλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ. (†540)

Στίχ. Ἐλισάβετ λιποῦσα γῆν, Θεοῦ Λόγε,

Καλὴ καλὸν βλέπει σε νύμφη νυμφίον.

Εἰκάδι καίγε τετάρτη ἀπῆρε πόλονδε Ἐλισαβέτεια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχ. Ἐπνίξε δεινὰ πνεύματα πλάνης Σάββας,

Ποταμόπνικτος Μάρτυς ὀφθεις Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν διὰ τοῦ Ἁγίου

Σάββα πιστευσάντων ἑβδομήκοντα στρατιωτῶν, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Κάρας ἀριθμῶν τῷ ξίφει τετμημένας,
Εὐροις πεσόντας ἄνδρας ἑπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πασικράτους καὶ Βαλεντίωνος.

Στίχ. Ὁ Πασικράτης ἤρατο τμηθεὶς κράτος,
Βαλεντίωνος ἐκβαλὼν φόβον ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐσεβίου, Νέωνος, Λεοντίου, Λογγίνου καὶ ἑτέρων τεσσάρων.

Στίχ. Ἀριθμὸν ἰσάμιλλον ὀκτῶ Μαρτύρων,
Τὸν ἰσάκις τέμνουσιν ἴσον ἰσάκις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος νεομάρτυς Δούκας ὁ Μυτιληναῖος καὶ ῥάπτης ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ ,αφξδ' (1564), ζῶν ἐκδαρεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Δούκας ὁ ῥάπτης ἐκδαρεῖς δορὰν ὄλην,
Ἐρῶαψεν αὐτῷ ἱμάτιον φωσφόρον.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Νικόλαος, ὁ ἐν Μαγνησίᾳ μαρτυρήσας κατὰ τὸ ,αφος' (1776), σφοδρῶς τυμπανισθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ζητῶν ὁ Νικόλαος εὐρέσθαι γάμον,
Ἄφθαρτον εὔρε διὰ πληγῶν ἐν πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Φήλικος πρεσβυτέρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ διακόνων Φουρτουνάτου καὶ Ἀχιλλέως, ἐν Λουγδούνῳ τῆς Γαλατίας μαρτυρησάντων, ἐν ἔτει σιβ' (212).

Στίχ. Φήλιξ Ἀχιλλεὺς ἀλλὰ καὶ Φουρτουνάτος,
Τριάδος εὐσθενεῖς ὠφθησαν ὀπλίται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γουΐλφριντ, Ἐπισκόπου Ὑόρκης τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ. (†709)

Στίχ. Θάλασσαν βίου Γουΐλφριντ διαπλεύσας,
Ἐπισκοπεῖ ἄνωθεν τὴν οἰκουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, Κτίτορος τῆς ἐν Ἄθῳ σεβασμίας Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τῆς ἐπικαλουμένης τοῦ Ξενοφῶντος, περὶ τὸ ἔτος ,ακ' (1020) κοιμηθέντος.

Στίχ. Κτήτωρ σὺ Μονῆς τοῦ κλεινοῦ Ἀθλοφόρου
Δειχθεὶς αὐλίτζη ἐν μοναῖς Οὐρανίαις.

Ὁ Ξενοφῶν Μονὴν τοῦ Τροπαιοφόρου,
Ἰδρύσας ἔστη σὺν αὐτῷ τῷ Δεσπότη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ΠΓ'αί.)

Στίχ. Σάββας ἀσκήσας ὡς ὁ Ἁγιασμένος,
Σύσκηνος αὐτῷ ἤδη περιπολεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Μητροπολιτῶν Ἄλμπα Ἰουλίας καὶ Τρανσυλβανίας Ἰορέστ

(†1643) καὶ Σάββα (†1683) τῶν Ῥουμάνων Ὁμολογητῶν, κατὰ τὸν ΙΖ' αἰῶνα γενναίως ἐνστάντων ἐναντι τῆς λύμης τοῦ Καλβινισμοῦ.

Στίχ. Ποιμένες δύο ὑπὲρ Ὁρθοδοξίας,
Πολλὰ ἔπαθον λαβόντες θείαν δόξαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωσήφ, Ἐπισκόπου Μαραμούρες τῆς Ῥουμανίας.
(†1711)

Στίχ. Πλείστα ὑποστάς ὑπὸ τῶν ψευδαδέλφων,
Ὁμολογητῆς ὁ Ἰωσήφ ἐδείχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα δύο Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Εἰκοσιφοινίσσης ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων ἐν ἔτει ,αφζ' (1507).

Στίχ. Παρεμβολὴ θεία Ὁσίων Πατέρων,
Ξίφει τέτμηται ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων.

Εἶτα τὸ παρόν, ἐκ τοῦ πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ θαύματος τῆς εὐρέσεως τοῦ Ἁγιάσματος τῆς Θεοτόκου, ἥτοι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου καὶ θεοστέπτου βασιλέως Λέοντος τοῦ Α' τοῦ μεγάλου, τοῦ Θρακός, τοῦ ἐπονομαζομένου Μακέλλη, οὔτινος καὶ τὴν μνήμην ἐορτάζομεν.

Στίχ. Ῥοὴ ἀγαθῶν ὡς ἐξ Ἐδέμ ἰοῦσα
Ἡ σὴ Πηγὴ εὕρηται ἐν Βυζαντίῳ.

Εἰς τὸν Ἅγιον Λέοντα.

Ἄνακτα πιστὸν τὸν Λέοντα τὸν μέγαν,
ἔστεψε Χριστὸς Οὐρανοκράτωρ Ἄναξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, ἐορτὴν ἄγομεν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἄειπαρθένου Μαρίας, τῆς Ἐλαιοβρύτιδος, ἐν τῇ Ἱερᾷ, Μεγίστῃ καὶ Σεβασμίᾳ Μονῇ τοῦ Βατοπαιδίου· ἔτι δὲ καὶ μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ ὑπερφυοῦς θαύματος αὐτῆς, δι' οὗ τοὺς κενοὺς πίθους τοῦ Δοχείου ἐνέπλησεν ἀφθόνως δι' ἐλαίου.

Στίχ. Ξένως πλήσασα τοὺς πίθους δι' ἐλαίου,
χαρμονῆς ὠφθης Ἐλαιοβρύτις φρέαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, πανήγυρις τελεῖται ἐν τῷ ἱερῷ προσκυνήματι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς καλουμένης Παναγίας Τρυπητῆς ἐν Αἰγίῳ Ἀχαΐας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, πανήγυρις τελεῖται ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Παναγίας Χρυσοπηγῆς Χανίων νήσου Κρήτης.

Ταῖς τῆς σῆς Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμην.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

Καὶ φάλλομεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος ἧ Πα ρ

Ο Παι α ι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γ υ ναι αι κες με τα μω ρων θε ο φρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρου σαι

ζωωντα Θεον και Πασχατο μυστικον σοις Χρι
στε ε Μαθηταις ευηγε λι ισααν το

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Η αναα του εορταζομεν νεκρωσιν Α
δου την καθαιρεσιν αλ λησβι ο της της αι ω νι ου
α παρ χην και σκιρ των τες υ μνου ου μεντον αι τι ον
τον μονευ λογη τον των Πα τε ε ρων Θε ον και υ
πε ρε εν δο ο ξον

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως ο οντως ιερα και πα νεορτος αυ τη
η σω τη ρι ος νυξ και φω ταυ γης της λαμ προ φο ρου
η με ε ρας της Ε γερ σε ως ου ου σα προ αγ γε
λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω
μα τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υδρε ευ σα σθε νο σεν τες ι α μα τα η
Πα αν αγνος ρε ει γαρ θει ασ εκ πη γης τον γλυ κα

σμον τον α λη θη τον χει μαρ ρον τρυ φη ης ον τως

βλυ ζσ σα δι ο και πι στει κρο νς τς α φθο ο

νς α ρυ σω με θα συ υμ πα αν τες

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ε νι ι ζει τς α κσ ον τας Δε σποι να τα

ξε ε να σθ τε ρα τα παν τας τς πι στς τς γαρ α

λα λς και κω φς ως ευ λα λς δει κνυ υ ει το υ

δωρ σ τς πα σ χον τας τε δει νως θε ρα πε ευ ει και

ι α σιν χα ρι ι ζε ε ται

Δόξα.

Α να α γεις εκ κα μι νσ των θλι ψε ων δρο

σι ι ζσ σα να μα σι ξε νη εκ Πη γης τς προ σι

ον τας σοι Σε μνη φα γε δαι νης λυ τρσ σ ται γαρ

αν θρωπος και λω βησ τον δε λε προν θε ρα πε ευ εις

και αν θρα κας κα τε ε σβε ε σας

Καὶ νῦν.

Ν ε α α νι δες και κο ραι την Δεσ ποιαν και

σου πάντες άνθρωποι πιστεύετε ψυχῆ ἀνευ
 φημὴ σωθῆναι πρὸς διὰ τῆς γαροῦ ἡλῶν
 ἐλωπασκαί ἐλκῆτα πονηρὰ καὶ οὐκ ὠσεῖς
 καὶ παρὰ λυτὸν ἰαασατο

Καταβασία.

Ο Παιδάς ἐκαμίνουρ σαμνος γε
 νοόμενος ἄνθρωπος πασχειὼς θνητός καὶ δι
 ἀπαθῆστο θνητὸν ἀφθαρσίας ἐνδύει
 πρεπείαν ὁμολογητῶν Πατέρων
 Θεὸς καὶ ὑπερενδοξός

Χριστός ἀνεστη ἐκ νεκρῶν θάνατῶ
 νατὸν πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνημασι
 ἡν χάρισα ἀμείνος (δύς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ριστός ἀνεστή ἡ ἐκ νεκρῶν θάνα
 τῶ θάνατὸν πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνημασι
 ἡν χάρισα ἀμείνος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ ἡ'. Τῆς ἑορτῆς.

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
στον εις τους αι ω νας

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
η με ρα της ε γε ρ σε ως βα σι λει ας
τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον
ως Θε ον εις τους αι ω νας

A ρον κυ κλωτους ο φθαλ μουουςσου Σι ων
 και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φεγ
 γει εις ωσφω στη ρες εκ δυ σμων και βορ ρα και θα
 λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι
 ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους αι ω νας

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα
 τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ
 σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις
 σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν εις παν
 τας τους αι ω νας

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θ ει ον η Πη γη η και σε βα σμι ον υ υ δωρ
 προρ ρε ει σ Παρ θε νε υ δωρ πι κω ων γαρ το ρεν
 μα α να χαι τι ζει σφο δρωσ ε πι κλη σει
 τη θει α της χα ρι τος δι ο σε τι μω μεν

Πη γη εἰς τὰς αἰώνας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παντες το σε πον και ζωη ρυ τον υ υ υ δωρ

υ μνη σω μεν προ φρονως της γαρ δυσ πνοι οι ας το ρεν

μα κα τα χω ραν ι στα και ε λευ θε ρον ποι

ει προς δι ε ξοδον βα βαι σων θαυ μα σι ων

γνη Θε ο κυ η τορ

Ευ λο γω μεν Πα τε ρα Υι ον και

Α γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Ποι ον ευ φη μη η σει Πα νυ μνη τε στο ο μα

τὰ το κῶ σῶ το ξε νον αλ λα και νῆς ο ποι ος

των θαυ μα των πη γην πε ρι βλε ψαι το και

λο γοις κρο τη σει εν ουκ ε στι τη φυ σει

σχυς τα σα θαυ μα ζειν

Και νυν και α ει και εις τῆς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο λον ε πι σοι οι τε θα να τε το κρα α τος
 η φα νισταια θρο ο ον ω Βα σι λι ις και Κυ ρι
 α Βα σι λε α και γαρ την α θα να τον ζω
 ην συ ε πη γασας το υ δωρ το μαν να
 ρον εις τας αι ω νας

Χ **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν
 τον Κυ ρι ον

Καταβασία.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
 η μι α των Σα β βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
 ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
 στον εις τους αι ω νας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἄγιορείτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι^{ζω}
 ην^{Πα} χα ρι σα α με ε νος<sup>π
9</sup>

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν<sup>Δ
2</sup> ε δω κεν η μιν<sup>Δ
2</sup> την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος<sup>π
9</sup>

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.

ᾠδὴ θ'

M
 ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
 σι ι ως<sup>Δ
2</sup> πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
 να σταντατρι η μερονεκ τα φου<sup>π
9</sup>

Φ
 ω τι ζου φω τι ι ζου<sup>ν
2</sup> η νε α Ι ε ρου
 σα λημ<sup>Δ
2</sup> η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα

να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον

τον ζω ο δο την

Ωθει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα των αι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον

θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ

τι αν κο σμου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
 Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε
 ρον σου ου με τα χει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
 η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υδα των α πα αν των Κο ρη υ περ κει ται
 α γνη της Πη γης σ ο το υ υ δωρ εμ φα νως
 δω ρ ο με νον α πα λ λα γην νο ση μα α των δει νων
 και ταις ψυ χαι αι αι αις α πα σαν την ρω ω σιν
 υ περ φυ σιν χε ο ο με ε νον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λυ τη ρα των νο ο σω ν τον νε ον ι δ ο
 Σι λω αμ της Πη γης σ ο Πα ρ θε ε νε κα θο
 ρω μεν α παντες ομ μα τα γαρ προ σ λαμ βα α νει πη
 ρος α α παντες δε ε ρω σιν α ε να α ως
 τη ζω η πο ρι ζο ο με ε θα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἰ ρω σιν ζη τῶ ντες προ σδρα με τε εν τη
Πη γη η γαρ Κο ρη Παρ θε ε νος εν οι κει
τω υ δα τι σκιρ τα πι στων και ευ φραι αι νῶ πλη θυς
ου ου τω ὡς χρη η ε ξεις τω τε με ε νει την α
μοι βην τωνα ι τη η σε ε ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι
συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη
τος το κρα τος

Υ ψω θη Πη γη ης σα το υ δω ρυ περ
ου ρα νῶς και της γης τας α βυ υσ σῶ ταις ρο
αις δι ε δρα με τῶ το ε στι αμ βρο σι ι α ψυ
χης νε εκ τα ρπι στων με λι το εκ πε ε τρας και

η του μαν να δι α α δο ο σις

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω ναστων

αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο

γη με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος

γαρ Υι ος α νε στη τρι η μεροσεκ τα φου

Ε υ φραι νεις Παρ θε ε νε τον Α να κτα υ περ

φυ ως α να βλυ ζα σα χα α ριν εκ Πη γης

α ε να ον τω δι δα σα κα τεχ θρω ωντην ι σχυν

νι ι κας α ει ει ρω σιν και ει ρη η νη και αι

τη μα των εκ πλη η ρω ω σιν

Καταβασία.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν

ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι

η μεροσεκ τα φου π ₉

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου ν ₂ η νε α Ι ε ρου

σα λημ Δ ₂ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε π ₉ χο ρευ ε νυν και α γα αλλου

Σι ων Δ ₂ συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε Δ ₂

εν τη ε γερ σειτου το οκουου σου π ₉

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων Δ ₂ θα να τω θα

να τον πα τη η σας Δ ₂ και τοις εν τοις μνη μα σι Δ ₂ ζω

ην χα ρι σα α με ε νος π ₉ (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας Δ ₂ και τοις εν τοις μνημα σι Δ ₂ ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος π ₉

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν Δ ₂ ε δω κεν η μιν Δ ₂ την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος χ π ₉

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
σι λε ευ ευσκαι Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκφθο
ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα
σχα της α φθαρ σι αστου κο σμου ου σω τη η ρι ον

Τῆς Θεοτόκου. Ὅμοιον.

Ἦχος Δι-θ

Π η γη υ παρ χεις α α λη θως υ δα
το ος ζω ων τος Δε ε σποινα εκ πλυ νεις ουν νο
ση η μα τα ψυ χων σω ω μα α των χα α λε πα
εν τη προς ψα αυ σει μο ο νη σου υ
δωρ της σω τη ρι ας Χρι στον η η προ χε ε ου σα

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα

Π ^{Πα} α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον

Κυ υ ρι ι ι ι ον ^{Δι} αι νει τε τον Κυ ρι ον

εκ τω ω ων ου ου ρα α α ^{Πα} νων αι νει τε αυ

τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει

υ υ μνοςτω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ^{Πα} ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι

^{Πα} Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνοςτω ω ω Θε

ε ε ε ω

^Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγραπτον ^{Δι} δο ξα αυ τη

ε σται πασι τοις ο σι ι ι οις α α αυ τθ

Ο ^{Πα} Σταν ρος σουου Κυ ρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω

ω ω ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θε ο
τες σε τον ανα στα αν τα θε ον η μω ων υ υ μνου
μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

Χ Αινεϊτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου· αινεϊτε αυτον
εν στε

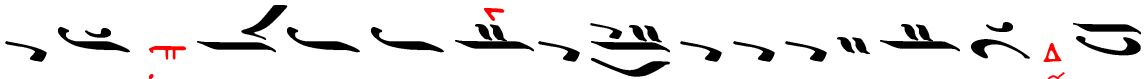
ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τσ

Η τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει
σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω
ω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω
θε ε εν τες σε τον ανα στα αν τα θε ον η
μω ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η
μας

Χ Αινεϊτε αυτον επι ταϊς δυναστειαις αυτου· αινεϊτε αυτον
κα

τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ νης α α
αυ τσ

Σ υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α
νυ υ μνη σω ω μεν τον ανα στα α ντα ε εκ νε ε

 ε κ ρ ω ν και π ρ ο ς α υ τ ο ν ε ε κ β ο ο ω μ ε ν σου

 ζ ω η υ πα αρ χει ς η μ ω ν και αι α να α α α

 στα α α α ς ι ς ε λε ε η σο ο ν η η η

 μας

Ἦχος Δι-θ

 Α ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ἐ ν ἤ χ ω σ ἄ λ π ι γ γ ο ς · α ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν

 ἐ ν ψ α λ

 τ η ρ ι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρ α

T

 ρ ι η με ρ ο ς α ν ε ε ε ε σ τ η ς χ ρ ι ι σ τ ε ε

 εκ τα φ ου κα θ ω ω ς γε ε ε γ ρ α α α π τ αι

 συ νε γ ει ει ει ρ α ς τ ο ν προ πα το ρ α α η η

 η μ ω ν δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

 ξ α α α ζ ει το γε ν ο ς τ ω ν αν θ ρ ω ω ω ω

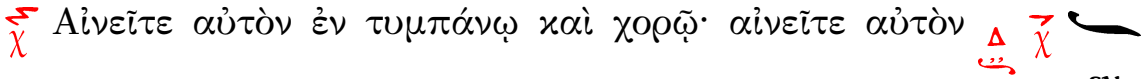
 π ω ω ν και α ν υ μ ν ει ει σου τη η η ν α να α

 στα α σ ι ν

Τῆς Θεοτόκου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῦ. Ἦχος Δι-θ

 Α ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ἐ ν τ υ μ π ἄ ν ω και χ ο ρ ῶ · α ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν

 ἐ ν

χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω
Υ υ υ υ υ δωρ το ο της Πη η γης σω
 τη ρι ι ι ο ο ον υ πα αρ χει πα σι ι
 τοις α α α σθε νου ου σι προ σε ελ θω μεν
 ου ουν πι ι ι ι στει και χα ρι ιν α α ρυ υ
 σω ω με ε θα

Χ Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
 πα σαπνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον
Φ ρε ε ε ε ε αρ το ο ζω η η ρον Πη
 γης τη η ης α α α θα να α του τοις προ ο
 σι ι ου ου ου σι πο ο θω ι α α σε
 ων πα α ρε ε ε ε χει πλη μμυ ρα αν α α
 νε ε ξα α ντληη τον

Η γι α σε το σκη νω μα αυ του ο

Υ υ υ ψι στος

Ρ ω ω ω ω ων νυ σι ι τας ψυ υ χας το

υ δω ω ωρ τη η ης Παρ θε ε νου οι τω ων

πα θω ω ων εν ρυ υ ποις προς δρα α μω μεν

τη η Κο ο ο ο ρη και τϷ τϷ Ϸς α α πο ο

πλυ υ νω ω μεν

Χ ου πο τα μϷ τα ορ μη μα τα εν φρ αι νϷ σι

την πο λι ιν τϷ Θε ε ου

Σ τα α α α αμ νος η η ι ε ε ρα το

μαν να α α νυ υ υν α φθο ο νως πη γη ης

εξ α α α ε να α ου προ χε ε ει τοις

αι αι του ου ου ου σι την χρι α αν πα ας

α α α ντληη σω ω μεν

Τὰ αὐτὰ στιχερὰ προσόμοια εἰς δρόμον σύντομον.

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαιαις και ορ γα α νω

Υ δωρ το της Πη γης σω τη ρι ον υ παρ

χει πα σι τοις α σθε νου σι προ σελ θω μεν ουν πι ι

σται και χα ριν α ρυ σω μεθα

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου πα

σαπνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον

Φ ρε αρ το ζω η ρον Πη γησ της α θα να

τς τοις προ σι ου σι πο θω ι α σε ων πα ρε ε

χει πλημ μυ ραν α νε ξαν τλη τον

Η γι α σαι το σκη νω μα αυ τς ο Υ ψι

ςος

μυ στι κον ^{υ̇} Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της ^{υ̇} Πα σχα α μω μον ^{υ̇} Πα σχα

με γα ^{υ̇} Πα σχα των πι στων ^{υ̇} Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν ^{υ̇} Πα σχα παντας α

γι α α ζον πι στους ^{υ̇}

^χ Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ^{υ̇} ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος ^{υ̇}

^{Κε} **Δ** ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι ^{υ̇} και τη Σι ων ει πα τε ^{υ̇} δε χου πα ρη

μων χα ρας ευ αγ γε λι α ^{υ̇} της Α να στα σε ως Χρι

στου ^{υ̇} τε ρ που χο ρευ ε ^{υ̇} και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ ^{υ̇} τον Βα σι λε α Χρι στον ^{υ̇} θε α

σα με νη εκ του μνη ματος ^{υ̇} ως νυμ φι ον προ ερ

χο ο με νον ^{υ̇}

^χ Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

A ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ^{ν'} ^{ζζ} ορ θρου βα θε ε
ος ^{ν'} ^{ζζ} ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ^υ ^α ^α ^α ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε ^{Βα} ^ο τι ζη τει ει ει τε ^{Κε} ^{ζ'} ^{ζ'} τον ζων τα με
τα των νε κρων ^{Βα} ^ο τι θρη νει ει ει τε ^{Κε} ^{ζ'} ^{ζ'} τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα ^υ ^α α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ^Δ ^α τοις αυ
του ου Μαθη ταις

^χ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^υ ^α α γαλ λι α ^χ σω με θα ^υ ^α και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη

Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον ^υ ^α Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^υ ^α
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^υ ^α Πα σχα

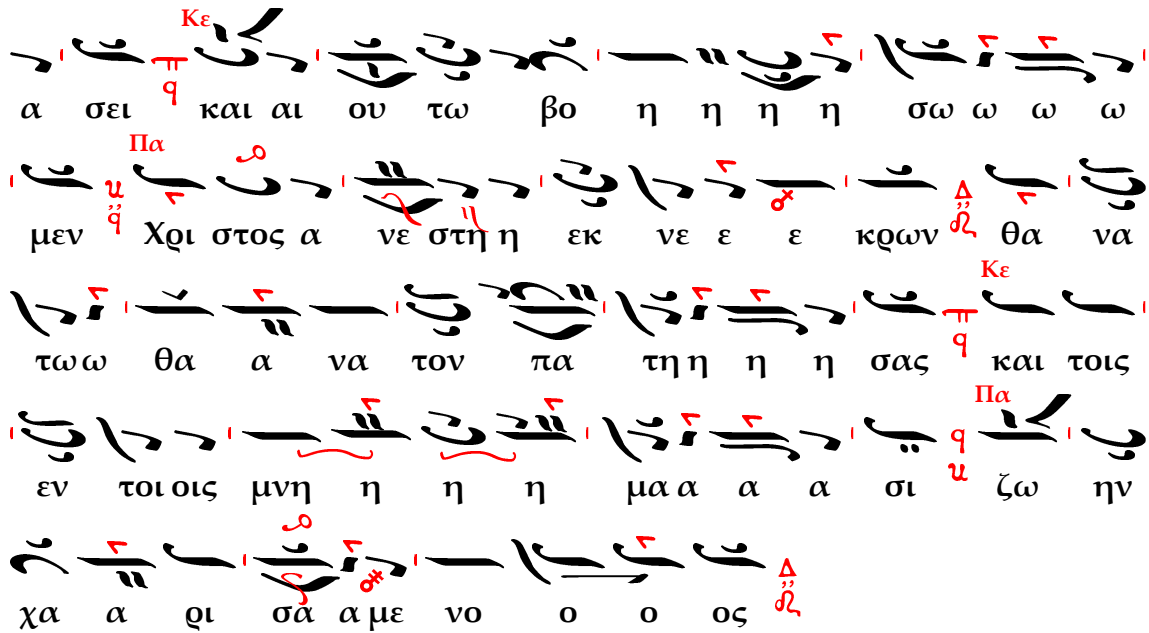
εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα ω ω
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε εγων κη ρυ υ
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λους

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
 αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ προν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
 τοις μι σθ ς ς σι ιν η η η μας συγ χω ρη
 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α

 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 τω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη φάλλεται τρίς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

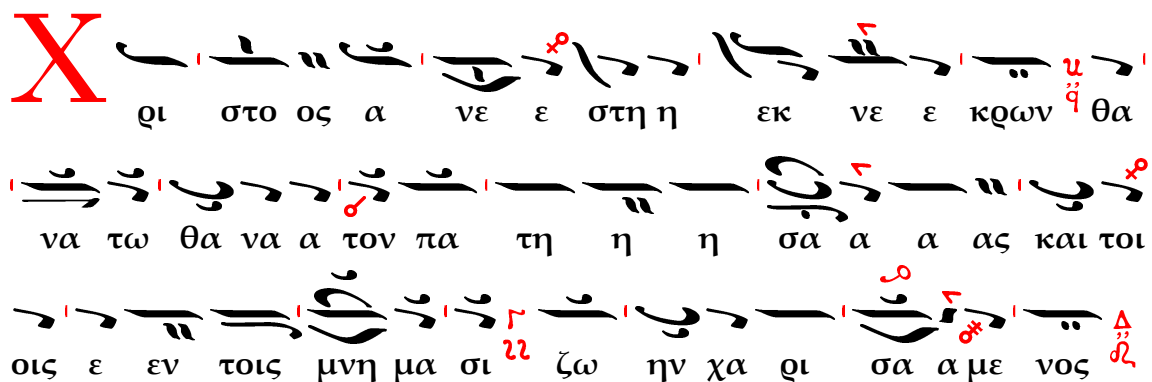
Ὁ ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν φάλλει τρίς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πάϛ

 Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα α να τον πα τη η η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς φάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ξε΄ (65).

ᾠδὴ Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε΄ 1)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεο τοκου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε΄ 2)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεο τοκου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου φεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε΄ 3)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεο τοκου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε΄ 4)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεο τοκου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισὶς τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ Σωτῆρα
σὸν ἡμῶν

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 66.

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσῃ ἡμᾶς, ἐπιφάνῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησῃ ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σωσον ἡμᾶς ὅτι ἐεθεοῦ ὁ ἀνα
σας ἐκ νεκρῶν ψαλλοντάσσοι ἀλληλουξία

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σωσον ἡμᾶς ὅτι ἐεθεοῦ ὁ ἀνα
σας ἐκ νεκρῶν ψαλλοντάσσοι ἀλληλουξία

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σωσον ἡμᾶς ὅτι ἐεθεοῦ ὁ ἀνα
σας ἐκ νεκρῶν ψαλλοντάσσοι ἀλληλουξία

Στίχ. Εὐλογήσῃ ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σωσον ἡμᾶς ὅτι ἐεθεοῦ ὁ ἀνα
σας ἐκ νεκρῶν ψαλλοντάσσοι ἀλληλουξία

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεταῖς αἰωνάτων αἰωνῶν

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νο

ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
 * * *

Εἶτα τὸ τροπάριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Π' Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι-Θ

Π ρο λα βυ σαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι
 αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τ
 μνη μα τος η κου ον εκ τ Α γγε λ τον εν

φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
 κρων τι ζη τει τε ως ανθρωπον βλε πε τε τα εν
 τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο
 σμωκη ρυ ξα τε ως η γερ θη ο Κυ ρι ος θα να
 τω σας τον θα να τον ο τι υ παρ χει Θε ου Υι
 ος του σω ζοντος το γε νος των αν θρω ω ω
 πων

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

Τῆ ὑπερμάχῳ. Ἦχος πλ. Νη ς

Ε ξ α κε νω ω ω τσ Σσ πη γης θε ο χα
 ρι τωω τε ε πι βρα βε ε ευ εις μοι πη γα ζσ
 σα τα να μαα τα α ε να ως τη ης Σης χα
 ρι ι τος υ περ λο γον τον γαρ λο ο ο γον ως τε
 κσ σαν υ περ εν νοιοι αν ι κε τευ ω Σε
 δρο σι ζειν με ε Ση χα ρι τι ι να κρα ζω ω Σοι
 χαι ρε υ υ δωρσω τη η ρι ι ον

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Αὐτόμελον.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρη τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
α λλα του Α δσ κα θει λες τη ην δυ να α μιν
και α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος
γυ ναι ξι Μυ ρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε
τε και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω
ρου με νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να
σταα σι ι ι ι ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀ΄ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἀ΄ χοροῦ.

Ἦχος πλ' Β Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α (δὶς) 9

Τὸ τρίτον

Ο σοι εἰς Χριστον εβαπτισίε βαπτ

σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι

στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Αλλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α 9

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τῆς αι ω ναστων αι ω

νων α μην

Χ Χρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Αλλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α 9

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μιν 9

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι 9

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

Χ Ἡ τω η δο ξα Κυ ρι ου εις τες αι ω νας

ευ φραν θη σε ται Κυ ρι ος ε πι τοις ερ γοις αυτου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ ρι

ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-8).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. Καὶ τισ ἀνὴρ χλωδὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν· ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἐλεημοσύνην. Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς. Ὁ δὲ ἐπέιχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειραι καὶ περιπάτει. Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά, καὶ ἐξαλλόμενος ἕστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος α'. Ψαλμὸς πη'.

ᾠχος 4 Κε 8

Α ^{Πα} λλη λθ ς ς ι̇ α ^{Κε} Α λλη η λθ ς ς

ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α α λλη η λθ

ς ς ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Ε ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
 μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α
 αν οθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι
 ι ι ι ων

Α ^{Πα} λλη λυ υ ι α Α ^{Κε} λλη η λυ υ
 υ ι ι ι ι α Α α α α λλη η λυ
 υ υ υ υ ι ι ι ι α

Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βυ λη
 α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι
 παν τας τες πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τς

Α ^{Πα} λλη λυ υ ι α Α ^{Κε} λλη η λυ υ
 υ ι ι ι ι α Α α α α λλη η λυ υ
 υ υ υ υ ι ι α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

- Ο **ιερεύς**: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
- Ο **λαός**: Καὶ τῷ πνεύματί σου.
- Ο **διάκονος**: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
- Ο **λαός**: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
- Ο **ιερεύς**: Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. β' 12-22).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμεινεν οὐ πολλὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους, καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντα ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὸ κέρμα καὶ τὰς τραπέζας ἀνέτρεψε, καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν, Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε, καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

ᾠχος ἰὲ Δι.σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

ᾠχος Πά

Πα
ι τα α α α α α α α α α α α

Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μν
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μν υ
 στι ι κω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει ει
 κο νι ι ι ι ι ζον τε ες και αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι τη η η η η η η η η η η η
 η η ζο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω
 ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ον υ
 υ υ υ υ υ μνο ο ο ον προ σα α α α α α
 α προ σα α α α α α α δο ον τε ες πα σαν την
 βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η η η η η η η α πο

θω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ε ρι ι μνα

αν

Ω Πα ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τον

Βα α α σι λε ε ε ε ε ε ε λιε ε ε ε

βα σι ι λε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε α α των ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε νοι

Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α α

τω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α α α

α ξε ε σι ιν Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α

α α α α α α α α α α α α α α α

α

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

Κ Πα υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ ^{Κε} υ ρι ε ^Μ Ε λε ε ε η σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Π ^{Πα} α ρα α σχ ς Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα σχ ς Κυ υ ρι ε

Π ^{Κε} α ρα α σχ Κυ υ υ ρι ε

Π ^{Δι} α ρα α σχ ^{Κε} Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Δι} α ρα α σχ ^{Πα} Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα α σχ Κυ υ ρι ι ε

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα α τι ι ι σθ

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α ^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι

^{Κε} σχυ υς ^Μ μθ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α

^{Δι} α α ^{Πα} μθ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μθ και ρυ υ

^Π υ στη ης ^Π μθ

Ἔτερον ἀργόν

A ^{Πα} γα πη η η σω σε ε ^{Κε} Κυ υ υ ρι ι
 ι ι ε ε ε η η ι ι σχυ υ υ υς
 μϛ ^{Κε} Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε ω ω
 μα α α α α μϛ ^{Δι} και αι κα τα φυ υ γη
 η η η η μϛ ϛ και αι ρυ υ υ ση η η ης
 μϛ

Π ^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α α γι ο ον Πνε
 ευ μα ^{Κε} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και
 α χω ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν

Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ει ρη η νης θυ σι ι αν
αι αι νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με τα τϛ Πνευ μα α το ος σϛ

Ε^{Κε} χο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ι ι ον και δι ι και αι ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ

υ ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ πλη η ρης ο ϝ ρα

νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης σϛ ω

σαν να εν τοις υ υ ψι ι ϛοις ευ λο γη με

νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι

Κε Κυ ρι ι ι ϝ **Δι** Ω σα αν να α α α α εν

τοις υ ψι ι ι ϛοις

Α^{Πα} α α μη ην **Α**^{Πα} α α α μη ην

Σ ε ε υ μνϛ ϝ ϝ ϝ μεν σε ε Ευ λο

γυ ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι στς ς μεν Κυ

υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α α

σς ο Θε ο ος η η μων

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν μετὰ πάσης κατανούξεως εὐχεται, σφραγίζει τὰ τίμια δῶρα, εἶτα ἐπεύχεται καὶ θυμιῶν τρεῖς ἐκ γ' τὰ ἅγια λέγει ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ χορὸς τὸν εἰρμὸν τῆς θ' ᾠδῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α

τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η

Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε

και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε

ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η

τρι ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

ω τι ι ι ζς φω τι ι ι ζς ς η νε

ε ε α α Ι ι ε ε ςς ς σα α α λη ημ

η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου

ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α

α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε

ε Α α α γνη η η η τε ερ πθ Θε ε

ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

του ου το ο ο ο ο κϝ ϝ ϝ σϝ ϝ ϝ

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεύς, καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), ὄν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ χορός· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

*

Κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε. τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου. Πρὸς τό, Τὴν τιμιωτέραν.

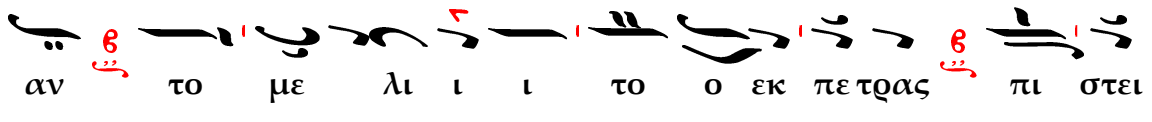

Ἦχος Δι-θ

δωρο ζω υ υρ ρη τον τη ης πη η γη η

ης να μα το προ χε ε ο ο ον τον α θα α να

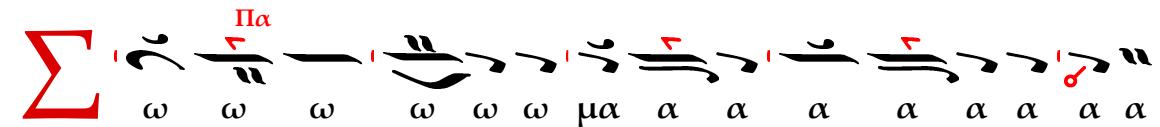
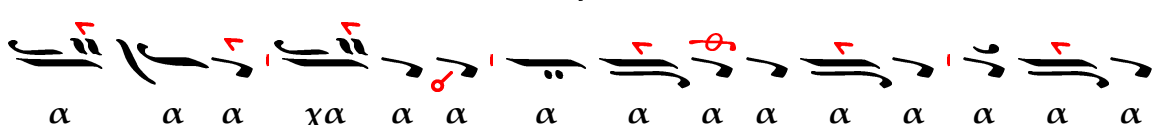
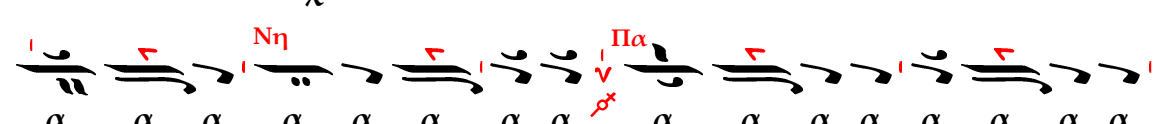
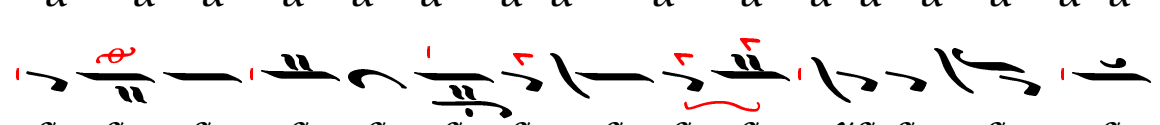
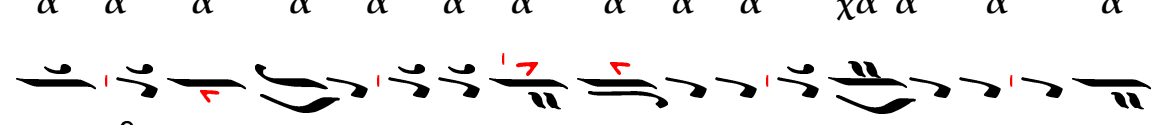
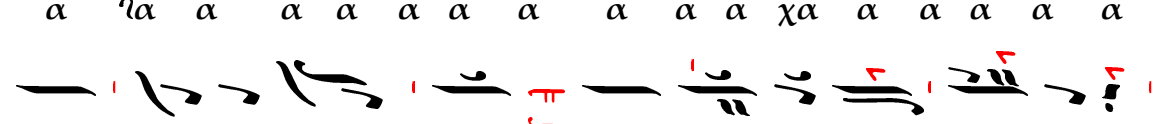
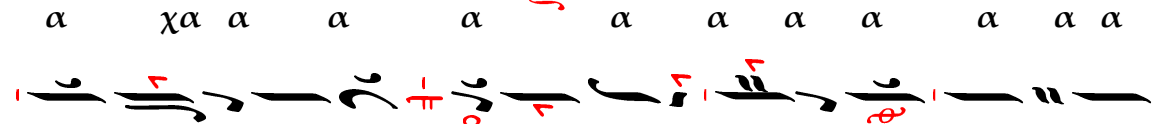
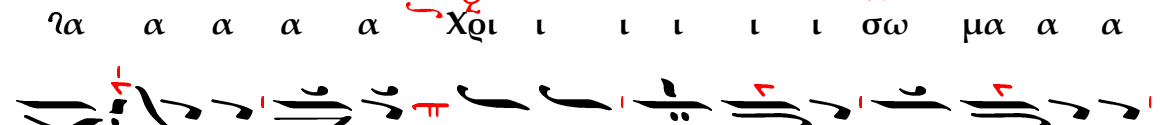
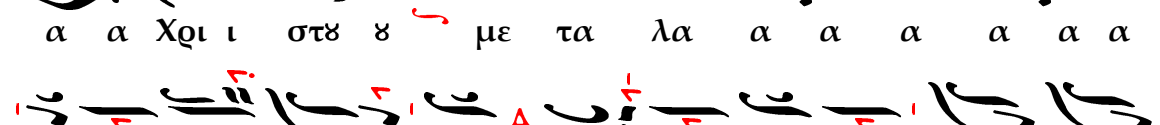
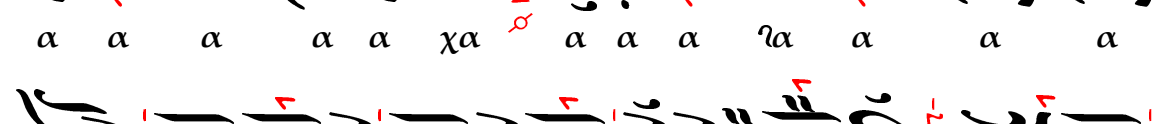
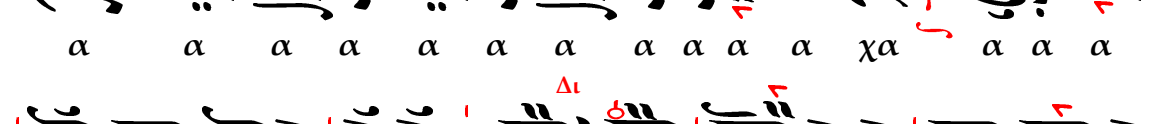
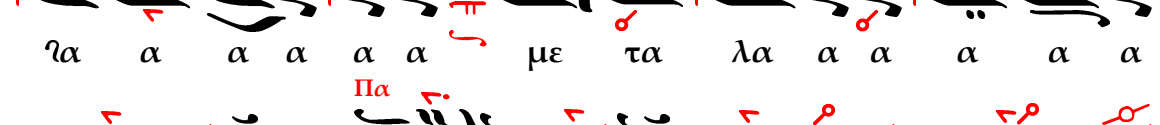
τον δρο ο σι ι σμον το νε κταρ το ο ο θει ει

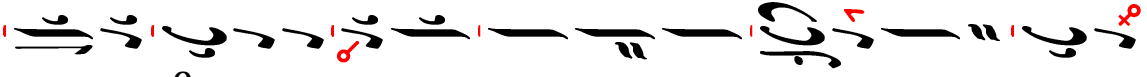
ει ον την ξε νη η ην α α αμβρο ο σι ι ι

 αν το με λι ι ι το ο εκ πε τρας πι στει

 τι μη η σω ω με ε εν
 *

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πάσα

 ω ω ω ω ω μα α α α α α α α

 α α α χα α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α χα α α α

 α ρα α α α α α α α α χα α α α α α

 α χα α α α α α α α α α α α α

 ρα α α α α Χρι ι ι ι ι ι σω μα α α

 α α Χρι ι στς ε με τα λα α α α α α α α

 α α α α α χα α α α ρα α α α α

 α α α α α α α α α α α χα α α α

 ρα α α α α α με τα λα α α α α α α α

 α α α α α α α α χα α α α α α α α α

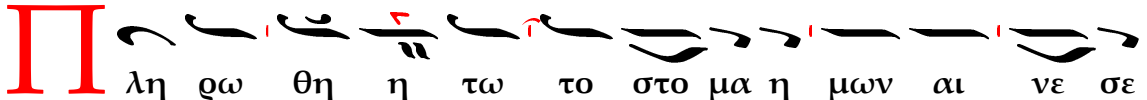

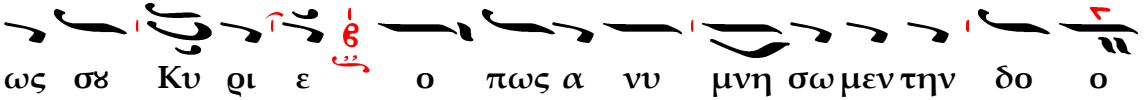
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι

 οισ εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νο

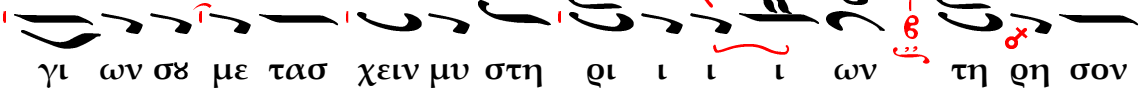
 ο ο ο ο ο ο ο ος

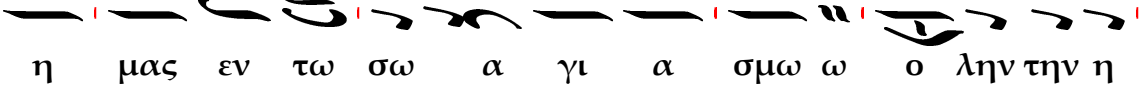
Ἦχος Δι-θ

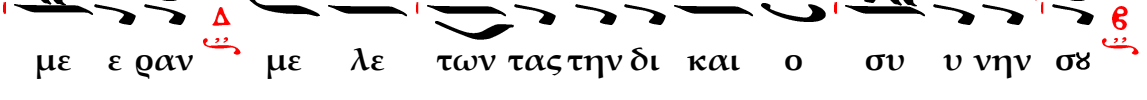

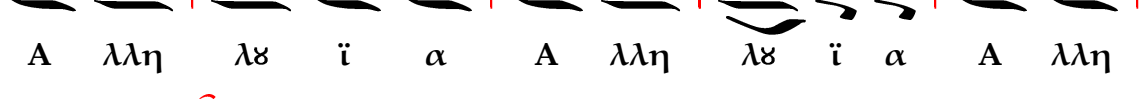
Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε

 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνησωμεν την δο ο

 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε

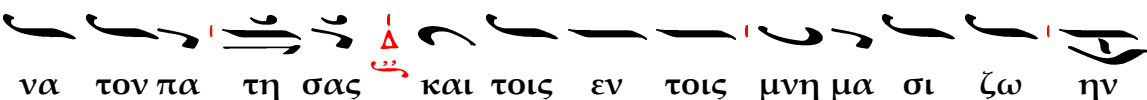
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-θ

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

 να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην

 χα ρι σα με νος (τρὶς) με τέλος ζω ην

χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *